

**Rezolucja nr 51/XLIX/26**  
**Rady Miasta Krakowa**

z dnia 13 maja 2026 r.

**skierowana do PREZESA RADY MINISTRÓW, MINISTRA ZDROWIA,  
GŁÓWNEGO INSPEKTORA SANITARNEGO.**

W Polsce rośnie liczba miejskich i osiedlowych tężni solankowych. Obiekty te budowane często w ramach budżetów obywatelskich lub z dofinansowaniem samorządów stają się popularnym elementem infrastruktury w mieście. W powszechnej opinii lokalnej społeczności pełnią funkcję „uzdrowiska w centrum miasta”, które zapewnia mieszkańcom dostęp do inhalacji jodowych bez konieczności wyjazdu do uzdrowisk. Badania przeprowadzone przez p. Prof. dr hab. Katarzynę Wolny-Koładkę, mikrobiolog z Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie wykazały jednak, że miejskie tężnie solankowe mogą nieść zagrożenie dla korzystających z nich osób. W trakcie badań przeprowadzonych w Krakowie, stwierdzono, że solanka krążąca we wszystkich trzech tężniach jest skażona mikrobiologicznie, w tym regularnie wykrywane w niej są bakterie chorobotwórcze i potencjalnie chorobotwórcze dla człowieka, tj. *Escherichia coli*, *Enterococcus faecalis* oraz *Clostridium perfringens*. Mgiełka solankowa, wytwarzana przez tężnie jest siedliskiem alergennych grzybów i promieniowców, a jak pokazały zeszłoroczne analizy także bakterii kałowych *E. coli* (tężnia przy Zalewie Nowohuckim i Zalewie Bagry). W opinii naukowców ta sytuacja jest niebezpieczna z epidemiologicznego punktu widzenia.

Rada Miasta Krakowa zwraca się z apelem do Prezesa Rady Ministrów, Ministra Zdrowia i Głównego Inspektora Sanitarnego o jak najszybsze opracowanie ujednoliconych norm, wytycznych i rekomendacji Głównego Inspektoratu Sanitarnego dotyczących budowy, eksploatacji i kontroli miejskich tężni solankowych dla ich zarządców w całej Polsce. Dotychczasowe przepisy, traktujące miejskie tężnie solankowe jako obiekty rekreacyjne, nie zdrowotne, stworzyły poważną lukę prawną w zakresie ich nadzoru sanitarnego.

Wiceprzewodnicząca Rady  
Miasta Krakowa

**Iwona Chamielec**